

Faktaark: Hvad er diplomatiske forsikringer – og hvorfor virker de ikke?

Siden terrorangrebet på New York og Washington 11. september 2001 er diplomatiske forsikringer blevet anvendt i sager, hvor et land ønsker at udvise en person – ofte en terrormistænkt – til et land, hvor der er risiko for at den pågældende vil blive udsat for tortur. I disse tilfælde kan det modtagende land udstede en diplomatisk forsikring om at den pågældende person ikke vil blive udsat for tortur. En diplomatisk forsikring kan være skriftlig eller mundtlig, og der er ikke nedfældet præcise og internationalt anerkendte retningslinjer for, hvordan den skal udformes.

Brugen af diplomatiske forsikringer er kritisabel, idet de jo netop først kommer på tale, når det drejer sig om udvisning af en person til en stat, hvor det er dokumenteret, at tortur finder sted. Behovet for en diplomatisk forsikring signalerer, at afsendelseslandet erkender, at der er en risiko for at den udviste udsættes for tortur, samtidig med at modtagerlandet i realiteten vedgår sig, at der praktiseres tortur. Det strider klart mod [torturkonventionens artikel 3](#), der stadfæster, at ingen må udvises, tilbageleveres eller udleveres til en stat, hvor der er vægtige grunde til at antage, at pågældende vil være i fare for at blive underkastet tortur.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og en lang række FN-eksperter og ekspertorganer har ydermere fastslået, at diplomatiske forsikringer ikke er en garanti mod tortur. I langt de fleste tilfælde, hvor diplomatiske forsikringer har været anvendt, er risikoen for tortur ikke blevet elimineret. Samtidig gør de ringe eller ikke-eksisterende muligheder for at overvåge de udleveredes fangers videre skæbne det umuligt at sikre, at de diplomatiske forsikringer overholdes i praksis. Tortur foregår ofte i det skjulte og kan ofte ikke spores eller dokumenteres. Samtidig kan den person, der udsættes for tortur, være bange for at fortælle om torturen af frygt for repressalier.

RCT mener, at Danmark og de øvrige underskrivere af [torturkonventionen](#) bør afvise muligheden for at indgå diplomatiske forsikringer, således at det absolutte forbud mod tortur fortsat overholdes.

Læs mere:

I RCT's udvidede [notat om diplomatiske garantier](#)

Om [Agiza-sagen](#), hvor egypteren Ahmed Agiza trods diplomatiske forsikringer fra Egypten til Sverige alligevel blev udsat for tortur.